

Vì sao Ý chịu thiệt hại nặng nề trong dịch viêm phổi Vũ Hán?

Có một suy luận về nguyên do nước Ý phải chịu thiệt hại nặng nề trong đại dịch viêm phổi mới, đáng tiếc rằng nó có thể sẽ mau chóng bị bỏ qua.

Khi tác động của dịch viêm phổi Vũ Hán tiếp tục gia tăng, không nơi nào ở châu Âu bị ảnh hưởng nặng nề hơn Ý và đặc biệt là miền Bắc nước này.

Sau khi chính phủ Ý công bố phong tỏa toàn quốc, cuộc sống hàng ngày của người dân nơi đây đã bị đình trệ trong khi các trường hợp nhiễm bệnh vẫn tiếp tục gia tăng. Điều này đã đặt ra câu hỏi tại sao Ý lại phải chịu đựng nhiều hơn các nước khác cho đến thời điểm này?

Mối liên hệ giữa miền Bắc nước Ý và Vũ Hán

Mới đây trang [AltNewsMedia](#) đã đưa ra một giả thuyết về những gì có thể ẩn sau điều này.

*Theo đó, nhiều người Ý ở miền Bắc nước này đã bán các công ty dệt may của họ cho Trung Quốc. Chính phủ nước này sau đó đã cho phép **100.000 công nhân** Trung Quốc từ Vũ Hán và Ôn Châu chuyển đến Ý làm việc trong các nhà máy này, họ di chuyển trên các chuyến bay trực tiếp giữa Vũ Hán và Bắc Ý. Vậy có phải chỉ là trùng hợp ngẫu nhiên khi miền Bắc nước Ý hiện là điểm nóng của châu Âu về việc bùng phát dịch viêm phổi Vũ Hán hay không?*

*“Có một thực tế mờ ám là Liên minh châu Âu đã nhắm mắt làm ngơ trước số lượng lớn người nhập cư bất hợp pháp Trung Quốc tới làm việc trong các nhà máy của Ý”, [AltNewsMedia](#) tuyên bố. Với chính sách “**Biên giới mở**” giữa các nước trong Liên minh châu Âu, EU chắc hẳn đang cố gắng giữ bí mật này, nhưng thực tế là, Mafia*

Trung Quốc vận hành các nhà máy dệt của Ý với hàng chục ngàn người nhập cư bất hợp pháp đang chuyển hàng hóa sản xuất tại Ý vào Trung Quốc và các nơi khác, AltNewsMedia cho hay.

Đây là một cách tiếp cận hợp lý khi điều tra về cách thức virus lan sang châu Âu, nhưng AltNewsMedia cho rằng nó sẽ bị bỏ qua.

Hàng Ý không phải của Ý và câu chuyện về mafia Trung Quốc

Thành phố Prato liền kề Florence từ lâu đã là nơi sản xuất của các đơn vị dệt may thuộc sở hữu của Ý, nơi quần áo được sản xuất với giá rẻ. Tuy nhiên, người Trung Quốc đã “đánh bại người Ý trong trò chơi của riêng họ”, như cách BBC nói, bằng việc thành lập các nhà máy của mình và sử dụng các loại vải rẻ hơn được nhập khẩu từ Trung Quốc. Vào thời điểm ông Marco Landi, chủ tịch của chi nhánh thương mại CNA của Tuscany trả lời phỏng vấn BBC (năm 2013), ông cho biết có 4.000 nhà máy sản xuất quần áo do người Trung Quốc điều hành tại Prato sản xuất hàng may mặc cho các nhà bán lẻ bao gồm Primark, H & M và Topshop.

“Hiện nay có nhiều nhà sản xuất hàng may mặc của Trung Quốc hơn so với các nhà sản xuất dệt may của Ý”, ông Marco Landi cho biết.

Ông chỉ trong một xưởng may Trung Quốc ở Milan, Ý, tháng 5/2019

*Chủ đề “made in Italy” (sản xuất ở Ý) đã được nhiều người yêu thích thời trang đề cập tới với nỗi niềm hoài cổ, rằng hàng “made in Italy” giờ đây không còn là hàng Ý thực sự nữa, bởi phần lớn nó được làm bởi người Trung Quốc ở Ý. Tác giả Sam Louie đã viết trên *Psychology Today* rằng:*

“...tôi cũng học được rằng, **‘made in Italy’** vẫn có thể đánh đồng với điều kiện làm việc góm ghiếc ở Ý bằng cách thuê một nhóm lao động Trung Quốc. Một số người nhập cư hợp pháp, một số nhập cư bất hợp pháp, trong khi những người khác bị buôn bán (tức là họ không có lựa chọn nào trong vấn đề này) phải làm việc trong ngành may mặc hoặc mại dâm. Một phần lý do khiến các nhà sản xuất quần áo bao gồm Gucci, Prada và các thương hiệu xa xỉ khác có thể sử dụng nhãn hiệu **‘Made in Italy’** thông qua lao động Trung Quốc là do **‘luật xuất xứ’**”.

Theo Luật thời trang của Liên minh châu Âu, nước ghi xuất xứ sản phẩm là nơi cuối cùng sản phẩm được sản xuất mà không quan tâm tới quốc tịch của các thợ thủ công.

Ông cho biết thêm, “ban đầu, các nhà máy may mặc thuộc sở hữu của Ý đã phát hiện ra lợi ích từ lực lượng lao động làm việc nhiều giờ (đôi khi từ 24-36 giờ không ngừng), không thể hiểu văn hóa bản địa (nghĩa là không biết cách nộp đơn khiếu nại), và đã sẵn sàng làm việc với mức lương thấp (chủ yếu là trốn thuế). Cuối cùng, các chủ doanh nghiệp Trung Quốc đã đầu tư vào Ý và trở thành chủ sở hữu điều hành các nhà máy của riêng họ, phụ trách việc thuê phụ từ các thương hiệu lớn của Ý và sử dụng hàng ngàn người Trung Quốc thông qua một mạng lưới buôn người phức tạp, gắn liền với Mafia Trung Quốc”.

Sam Louie trích lại thông tin từ The New Yorker, năm 2014, một nghệ nhân người Ý đã nói chuyện với phóng viên điều tra Sabrina Giannini. Hãng thời trang Gucci đã đưa cho anh ta một hợp đồng lớn, nhưng giá rất thấp, 24 euro một cho một chiếc túi và anh ta đã ký hợp đồng với một nhà máy Trung Quốc, nơi các nhân viên làm việc 14 giờ một ngày và được trả một nửa số tiền anh ta kiếm được. Khi những chiếc túi được đưa đến các cửa hàng, chúng có giá từ 800 đến 2.000 đô la.

Tại Prato, một trong những trung tâm sản xuất thương mại của Tuscany, hơn 50.000 người Trung Quốc được ước tính làm việc trong ngành dệt may và nhiều người trong số đó là lao động bất hợp pháp tới Ý qua những kẻ buôn người, họ phải làm việc như nô lệ trong ngành may mặc.

Theo The Daily Beast, vào tháng 3/2013, thành phố Prato đã mở một cuộc điều tra rộng rãi về điều kiện làm việc trong các nhà máy sau khi một công nhân trẻ người Trung Quốc, được cho là khoảng 16 tuổi, đến phòng cấp cứu trong tình trạng suy dinh dưỡng và bị thương nặng khi máy móc bị trục trặc. Cậu nói với các nhà chức trách rằng mình phải làm việc 7 ngày một tuần với giá khoảng 1 euro/giờ. Cậu làm việc của cậu thường bắt đầu lúc 7 giờ sáng và kết thúc lúc nửa đêm. Cậu ngủ trong nhà máy, và một phần tiền lương của cậu được trả cho tiền phòng.

Tháng 1/2018, **SCMP** đưa tin, “Ý đã ra lệnh bắt giữ 33 người vì nghi ngờ điều hành một nhóm mafia Trung Quốc liên quan đến cờ bạc, mại dâm, ma túy, và thống trị việc vận chuyển hàng hóa Trung Quốc trên khắp châu Âu”.

Cơ sở của nhóm ở tại Prato, gần Florence, một trung tâm của ngành dệt may nơi có nhiều nhà máy thuộc sở hữu của người Trung Quốc, cảnh sát Ý cho biết.

Ý có một lịch sử lâu dài về tội phạm có tổ chức và việc nhập cư vào châu Âu đã mở đường cho các nhóm tội phạm nước ngoài bắt rễ, bao gồm cả mafia Nigeria và Trung Quốc.

Ông Fed Federico Cafiero De Raho, công tố viên chống mafia của Ý, nói trong một cuộc họp báo liên quan tới vụ việc rằng: “Có khó khăn để có thể xác định được một tổ chức mafia Trung Quốc vốn phức tạp”.

Như vậy, lập luận của AltNewsMedia hoàn toàn có cơ sở, và cuối cùng, bài báo đã đặt ra câu hỏi: “Vì sao Liên minh châu Âu không hành động để ngăn chặn những người Ý tham nhũng kiếm lời từ mafia Trung Quốc?”